

Overbetjelse og Drøftelse, til en meget stærkere Udvikling, end der her er givet, for at man skulde kunne vente at faae den sat igjennem. Det er en Sag, der nu bringes for aldeles ny, og naar de Herrer ville erindre, at man dog ønsker i en meget nær Fremtid at blive færdig, saa troer jeg at kunne sige, at dette Forslags Vedtagelse enten vil føre til, at det paa et andet Sted bliver kastet ud, eller ogsaa til, at Loven ikke bliver færdig, og for denne sidste Følge kan jeg ikke paatage mig Ansvar. Jeg vil derfor for mit Vedkommende tilraade det høie Thing ikke at gaae ind paa Forslaget, men at blive staaende ved det af Fleertallet stillede Forslag, som ogsaa subsidiairt er tiltraadt af det samme Medlem. Hvad det Forslag angaaer, der idag er fremkommet fra Folkethingsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) og et andet Medlem, da forekommer det mig, at man næsten er berettiget til at lade være at høre sig om det. Det kom til min Kundskab $\frac{1}{2}$ Time, før jeg kom i Thinget, og det vil altsaa give sig af sig selv, at jeg ikke paa nogen Maade har kunnet behandle det saaledes, at jeg kan ønske at indlade mig derpaa. Saameget kan jeg imidlertid sige, at ogsaa dette Forslag forekommer mig at have et saa bethdeligt Omfang, at Kulbaste saa at sige hele det Princip, hvor paa Loven hviler, at jeg ikke kan tvivle om, at dets Vedtagelse vil være det Samme som Lovens Forkastelse eller i alt Fald som Lovens Afblivenfærdig i denne Session. Jeg kan heller ikke nægte, at det forekommer mig ligesom den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger), at det ærede Medlem væsentlig kun har kastet en Tanke ud, men ikke tilstrækkelig omhyggelig og gennemgaaende viist den. Vel, ad hvilken man skulde kunne bringe den til praktisk Udførelse. At Tanken er rigtig, troer ogsaa jeg at turde udtale, men den bliver først frugtbar, naar den paa en hensigtsmæssig Maade kan bringes ilive, og derfor seer jeg ingen Mulighed, saaledes som Sagen foreligger. — Der er endelig af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (L. C. Larsen) stillet et Forslag, der gaaer ud paa at stille Kirkerne paa samme Maade som Statskassen og Kommunen, altsaa uden Hensyn til

deres Formuesforhold at fritage dem for Skat. Den ærede Forslagsstiller bemærkede, at Grunden til dette Forslag var, at han i det Hele parallelliserede disse Institutioner, at han meente, at Statskassen og Communerne stode i samme Forhold som Kirkerne, men dette kan jeg ikke indrømme. Kirkerne have ifølge vor Lovgivning en fra Communerne og navnlig ogsaa fra Statskassen meget forskjellig Retstilling. Naar det ærede Medlem anførte som en af de Ulemper, ja næsten Urimeligheder, der kunde fremkomme ved deres Beskatning, at Viborg Domkirke kunde komme til at svare Indkomstskat af de Beløb, som her ere blevne bevilgede til at ombygge den, da forekommer det mig, at det ærede Medlem glemte, at Viborg Domkirke, dersom den skulde føre Beløbet til Indtægt, ogsaa maatte være berettiget til at føre til Udgift det Beløb, som medgaaer til dens Gjenopførelse. I ethvert Tilfælde er det min Tanke, at der i saa Henseende ikke kan være Spørgsmaal om andre end de Kirker, der eie sig selv. Der kan selvfølgelig ikke være Spørgsmaal om de Kirker, der eies af Private, thi med Hensyn til dem er der ikke Tale om Paaligning; man tager uden videre af Kirkeierens Lomme, forsaavidt der ikke er nok (L. C. Larsen: Det staaer der ikke). Det staaer i hele Landets Lovgivning om det Slags Ting, og jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem i sin Forretningskreds vil finde Vidnesbyrd om, at Kirker have maattet betale uden Bidrag af Communerne, naar Indtægten ikke har været tilstrækkelig til at fyldestgjøre Formaalet. Der kan, som sagt, slet ikke være Spørgsmaal om andre Kirker end dem, der eie sig selv, som udgjøre juridiske Personer, og jeg tilstaaer, at jeg ikke seer nogen tilstrækkelig Grund, hvorfor disse, hvis forskjellige Formuesforhold stille Medlemmerne af Menighedene, eller hvad der er det Samme, af de vedkommende Communer høist forskjelligt, ikke skulde betale Skat efter deres Evne. Naar saaledes en Kirke, der er mig bekendt, eier 60,000 Rb. som Formue, og en anden Kirke maastee har en Gjæld af 60,000 Rb., saa seer jeg ikke rettere, end at disse Kirkers forskjellige Stilling medfører saa forskjellige Byrder for de Menighedsmedlemmer, som høre til disse Kir-